

«Й чому сей залив в землю не западе...»

Карманський Петро Сильвестрович

* * *

Й чому сей залив в землю не западе...
Як скорбна вдовиця за мужа труною,
Піде за тобою гірка моя смута:
Не раз твоя думка зустрінесть зі мною
І в ній обірветься перлина забута.
Однак я ніколи на шлях твій не кину
І сумерку тіні. Піду за тобою,
Як ангел хранитель, і всю хуртовину
Відверну від тебе любовою й тоскою.

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/karmanskyi_petro_sylvestrovych/y_chomu_sei_zalyv_v_zemliu_ne_zapade